

Oké. Waar zal ik beginnen?

Het is vandaag **5 augustus** (ik zit op m'n bed) en mijn moeder heeft me net weer voor straf naar mijn kamer gestuurd, omdat ik { **voor de zoveelste keer** } in de kamer van mijn zus halfzus Amélie rond heb gehangen.

Ik heb een dode kikker op haar bed gelegd.

ECHT SICK!

Ze gilte het uit, ze leek wel hysterisch.

Amélie: Aaaaaaaaaaaaaargh!!! Ma-maaaaaaaaaaaa!!!

Eigen schuld. Had ze maar niet zo **gemeen** tegen me moeten doen waar haar vriendinnen bij stonden.

Mama: Wat bezielde je?

Ik (haalde mijn schouders op): ...

Mama: Besef je wel hoe erg je je zus hebt laten schrikken?

Ik: Tsss. Ze heeft toch wel eens eerder een kikker gezien?

Mama: Niet dood in haar bed!! Eerlijk waar, Charles, soms vraag ik me echt af wat je bezielt.

Ik: Ik wilde alleen maar een geintje uithalen!! Jullie hebben echt nul gevoel voor humor!

Mama: Dit noem ik niet echt een geintje. Dit was een heel misplaatste grap. En wat die humor betreft, als iets grappig is, ben ik altijd de eerste die staat te lachen.

En toen is ze mijn kamer uitgelopen. Nou ja, ik zal hier wel moeten blijven zitten totdat ik geroepen word voor het eten.

Maar het was dubbel en dwars de moeite waard:

Ik ben nu één en al glimlach!!

** Je ziet mijn gezicht haast niet eens meer!!!

PS: ** Ik had niet toe moeten geven dat ik het gedaan had, want ze had geen enkel **bewijs** tegen me! Het is **ONRECHTVAARDIG!** Ik had om een advocaat moeten vragen. Ik heb toch ook rechten, of niet soms?

Ik zou het recht moeten hebben mezelf te verdedigen. Ik ga een klacht indienen bij de commissie van... de commissie van... van...

VAN WAT?

DE C.R.K.G.Z.W.K. (= de commissie van rechten van kinderen die over hun grote zus willen klagen).

Ik word echt stapelgek van haar, met dat haar van d'r, de make-up en de **korte rokjes**. Ze denkt dat ze cool is...

MAAR DAT IS ZE DUS écht niet!

Laatst zag ik haar in het park haar vriendje kussen.

Op z'n mond!

(Gadver)

Toen ik haar wijs had gemaakt dat ik haar gefilmd had, schreeuwde ze tegen me:

Mélie: Jeetje, wat ben jij een **EIKEL**, zeg!

En toen stuurde mijn moeder ons naar onze kamers (alweer), terwijl ik al aan mijn volgende streek zat te denken. Maar mijn broertje kwam me na **10 minuten** weer 's een keertje storen. Hij laat me geen seconde met rust. Hij werkt me **SERIEUS** op de zenuwen. Hij heet **Arthur**. O, en ik heet trouwens

CHARLES-OLIVIER

... MAAR IEDEREEN NOEMT ME